

Súd: Okresný súd Topoľčany
Spisová značka: 4C/265/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4616205875
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 02. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Marián Mokoš
ECLI: ECLI:SK:OSTO:2017:4616205875.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Topoľčany samosudcom Mariánom Mokošom v právnej veci žalobcu: POHOTOVOSTĚ, s.r.o. Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35807598, zastúpeného JUDr. Barborou Korenecovou, advokátkou so sídlom Slnecná 765/3, 900 45 Malinovo, IČO: 42 174 902, proti žalovanému: W. O., nar. XX.XX.XXXX, bytom A. U., B. XXX/XXX, o zaplatenie 396 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 200eur s 5% ročným úrokom z omeškania od 30.05.2011 do zaplatenia v splátkach po 100eur mesačne s účinnosťou od prvého dňa mesiaca nasledujúceho po právoplatnosti rozsudku až do zaplatenia pod následkom straty výhody splátok.

Vo zvyšnej časti súd žalobu zamietla.

Žalovaný je povinný zaplatiť na účet tunajšieho súdu súdny poplatok v sume 16,50 eura do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

odôvodnenie:

1./ Žalobca sa podanou žalobou domáhal od žalovaného zaplatenia sumy 396 eur s 5% ročným úrokom z omeškania od 30.05.2011 do zaplatenia z titulu náhrady škody, ktorá mu vznikla tým, že dňa 27.01.2011 na základe zmluvy o úvere č. 403800314 uzavretej so žalovaným poskytol žalovanému úver vo výške 200 eur, ktorý sa zaviazal vrátiť spolu s poplatkom vo výške 196 eur, pričom trestným rozkazom Okresného súdu Topoľčany č.k. 2T/28/2012 - 102 zo dňa 22.03.2012 bol žalovaný uznaný vinným zo spáchania prečinu úverového podvodu a žalobca bol s nárokom na náhradu škody odkázaný na občianske súdne konanie.

2./ Žalovaný potvrdil, že mu bol poskytnutý úver, ktorý však chcel zaplatiť a tento úver si zobral za tým účelom, že potreboval niečo uhradiť. Pohľadávku by mohol zaplatiť v splátkach po 100eur mesačne, keďže od augusta minulého roku si otvoril živnosť.

3./ Súd vykonal dokazovanie výsluchom žalovaného ako aj oboznámením sa so spisom tunajšieho súdu sp.zn. 2T/28/2012 a predloženými dokladmi a zistil, že žalobca a žalovaný uzavreli dňa 27.01.2011 zmluvu o úvere č. 403800314, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanému úver vo výške 200 eur a žalovaný sa zaviazal zaplatiť úver spolu s poplatkom vo výške 196 eur v 12 mesačných splátkach po 33 eur počnúc dňom 25.02.2011, pričom podľa zmluvy úver mal byť poskytnutý na výkon zamestnania. Žalovaný z tohto úveru doposiaľ nič nezaplatil a trestným rozkazom Okresného súdu Topoľčany č.k. 2T/28/2012 - 102 zo dňa 22.03.2012 bol žalovaný uznaný vinným, že dňa 27.01.2011 uzatvoril úverovú

zmluvu č. 403800314 so žalobcom za účelom poskytnutia úveru vo výške 200 eur napriek tomu, že od začiatku vedel, že svoj záväzok nebude schopný splácať, čím spáchal prečin úverového podvodu podľa § 222 ods. 1 Tr.zákona a za to mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu 16 mesiacov. Žalobca ako poškodený bol s nárokom na náhradu škody odkázaný na občianske súdne konanie a uvedený trestný rozkaz sa stal právoplatným dňa 13.04.2012.

Podľa § 9 ods.1 Zákona č.129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

Podľa ods.2 písm.i/ zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny, podľa písm. f/ dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru a podľa písm. j/ ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť.

Podľa § 11 ods.1 písm.a/ Zákona č.129/2010 Z.z. poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods.1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods.2 písm.a/ až k/, r/ a y/ a § 10 ods.1 a podľa písmena b/ ak je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

Podľa § 52 ods.1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods.2 Občianskeho zákonníka, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia, upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

Podľa ods.3 dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa ods.4 spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka, každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

Podľa §-u 442 ods.1 OZ, uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk).

4./ Na základe vykonaného dokazovania dospel súd k záveru, že žaloba žalobcu na zaplatenie sumy 396 eur s príslušenstvom z titulu náhrady škody je dôvodná iba čiastočne. Je nesporné, že žalovaný bol v trestnom konaní uznaný vinným z prečinu úverového podvodu, pri ktorom žalobcovi spôsobil škodu a žalobca bol s nárokom na náhradu škody odkázaný na občianske súdne konanie a teda vzhľadom na právoplatné rozhodnutie súdu v trestnom konaní základ nároku na náhradu škody bol daný, keďže žalovaný porušil právnu povinnosť a spáchal prečin, za ktorý bol právoplatne odsúdený. Súd však pri svojom rozhodovaní o náhrade škody musel zisťovať výšku náhrady škody, keďže žalovanému bol na základe zmluvy o úvere poskytnutý úver vo výške 200 eur a súd sa z tohto dôvodu musel zaoberať úverovou zmluvou uzatvorenou medzi stranami dňa 27.01.2011 a následne posudzovať výšku náhrady škody. Strany síce uzavreli zmluvu o úvere, ktorú podľa všeobecných podmienok poskytnutia úveru je potrebné posudzovať podľa Obchodného zákonníka a to ustanovení § 497 a nasl. ObZ, avšak podľa názoru súdu v tomto prípade ide o spotrebiteľský úver, ktorý je potrebné posudzovať podľa príslušných právnych predpisov účinných v čase uzavretia zmluvy a to hlavne podľa ustanovení zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov. V zmluve o úvere je síce uvedené, že úver sa poskytuje na výkon zamestnania, avšak v skutočnosti bol žalovanému úver

poskytnutý na uhradenie jeho iných dlhov, čiže jednalo sa o úver v hotovosti, ktorý bol bezúčelový a uvedenú skutočnosť potvrdil žalovaný vo svojej výpovedi a zhodným spôsobom vypovedal aj v trestnom konaní. Súdu je z rozhodovacej praxe známe, že žalobca prostredníctvom svojich obchodných zástupcov uzatváral zmluvy o úvere so spotrebiteľmi, pričom bez ich vedomia alebo náležitého poučenia v zmluvách o úvere vyznačoval účel ich poskytnutia buď na výkon zamestnania alebo povolania a ak niekto zo spotrebiteľov disponoval živnostenským oprávnením, tak do zmluvy o úvere uvádzal pridelené IČO živnostníka a ako účel úveru výkon podnikania. Takýmto spôsobom sa žalobca snažil zabezpečiť, aby v prípadnom súdnom spore bola zmluva o úvere posudzovaná len podľa Obchodného zákonníka bez toho, aby súd skúmal náležitosti zmluvy, ktoré by zmluva musela mať v prípade, keď zmluvu uzatváral s dlžníkom v pozícii spotrebiteľa. Keďže v tomto prípade žalovaný zmluvu uzatváral ako spotrebiteľ a úver nepotreboval na výkon zamestnania, ale na splatenie iných dlhov, tak súd zmluvu o úvere zo dňa 27.01.2011 posudzoval podľa príslušných ustanovení zákona č. 129/2010 Z.z., pričom zistil, že táto zmluva neobsahuje údaje o konečnej splatnosti úveru, o úrokovej sadzbe, a ani údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov, čo sú v podstate základné náležitosti, ktoré spotrebiteľská zmluva o úvere okrem iných musí obsahovať. Keďže skúmaná zmluva o úvere tieto náležitosti neobsahuje, tak podľa § 11 ods. 1 písm. a/ Zákona č. 129/2010 Z.z. je potrebné poskytnutý spotrebiteľský úver považovať za bezúročný a bez poplatkov a teda pokiaľ na základe zmluvy o úvere bola žalovanému poskytnutá suma 200 eur, tak bolo jeho povinnosťou vrátiť finančné prostriedky v tejto výške a keďže uvedený úver bol poskytnutý na základe protiprávneho konania žalovaného, tak týmto konaním žalobcovi bola spôsobená škoda vo výške 200 eur a z toho dôvodu súd zaviazal žalovanému zaplatiť žalobcovi sumu 200eur z titulu náhrady škody spolu s 5% ročným úrokom z omeškania od 30.05.2011 do zaplatenia v zmysle § 517 ods. 2 OZ a § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., nakoľko žalovaný sa dostal do omeškania s vrátením úveru a je povinný zaplatiť aj úroky z omeškania. Vzhľadom na vyššie uvedené súd stanovil výšku náhrady škoda na sumu 200 eur, pretože žalobcovi reálne bola spôsobená škoda v tejto výške tým, že na základe protiprávneho konania žalovaného mu poskytol úver vo výške 200 eur. Žalobca sa síce domáhal náhrady škody vo výške 396 eur, avšak súd jeho žalobu považoval za dôvodnú len do sumy 200 eur, pričom v časti o zaplatenie sumy 196 eur s príslušenstvom žalobe nebolo možné vyhovieť, keďže žalobcovi do tejto výšky škoda nevznikla s poukazom na skutočnosť, že úver bol bezúročný a bez poplatkov a teda povinnosťou žalovaného bolo vrátiť sumu 200eur. Z uvedených dôvodov súd žalobu vo zvyšnej časti teda nad priznanú sumu 200 eur s úrokom z omeškania ako nedôvodnú zamietol a zároveň zaviazal žalovaného zaplatiť škodu v splátkach po 200 eur mesačne s prihliadnutím na jeho žiadosť, keďže žalovaný by zrejme nebol schopný zaplatiť náhradu škody v hotovosti. Pri svojom rozhodovaní súd nemohol vykonať zníženie náhrady škody v zmysle § 450 OZ, keďže škoda bola spôsobená úmyselne protiprávnym konaním žalovaného.

5./ Žalobca bol v tomto konaní oslobodený od súdneho poplatku podľa § 4 ods. 2 písm. j/ zákona č. 71/1992 Zb. a keďže jeho žalobe bolo vyhovené do sumy 200 eur, tak súd podľa § 2 ods. 2 citovaného zákona zaviazal na zaplatenie súdneho poplatku za podanú žalobu v sume 16,50 eura žalovaného vychádzajú zo sadzovníka súdnych poplatkov položka 1 písm.a/.

6./ O náhrade trov konania rozhodol súd podľa § 255 ods. 2 CSP tak, že žiadnej zo strán nepriznal náhradu trov konania, nakoľko obe strany mali vo veci iba čiastočný úspech a to v podstate v polovici.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia na Okresný súd Topoľčany.

Podľa §-u 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutie smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).